

گزارش

عبدالرضا فرجی راد مطرح کرد

صلح در غزه ارزشمند است**امانمی توان آن را با مسائل****هسته‌ای گره زد**

یک تحلیلگر مسائل بین الملل اظهار داشت: جنگ لفظی علیه ایران از زمانی که ترامپ رئیس جمهور ایالات متحده شده وجود داشته است، بعد از بمباران مراکز هسته‌ای، ترامپ مغرور شده و غرور او نیز به این خاطر است که می‌خواهد بگوید من مراکز هسته‌ای ایران را نابود و یک دستور بزرگی کسب کرده‌ام، بنابراین وقتی می‌خواهد برای خود دستاورد بسازد ناراحت می‌شود که هر یک از مقامات ایرانی یا حتی اروپایی، بگوید ایران می‌تواند غنی‌سازی کند.

با توجه به این که مسئولان دیپلماتیک ایران بر مسئله غنی‌سازی به عنوان یک پیش شرط مذاکره تأکید می‌کنند، برای ترامپ غیرقابل تحمل است.

عبدالرضا فرجی راد گفت: کمتر از یک سال دیگر انتخابات سنا برگزار می‌شود و اگر ترامپ دستاوردهای ویژه‌ای نداشته باشد یا نوع مذاکرات به سمتی برود که او امتیازاتی در حوزه غنی‌سازی بدهد، در کارزار انتخاباتی، نمایندگان جمهوریخواه و همفکران او در برابر دموکرات‌ها حرف زیادی برای گفتن نخواهند داشت. وی افزود: ایران مذاکرات رسمی را فعلا متوقف کرده است، هرچند پیام‌های پشت صحنه در رفت و آمد است.

ترامپ آن دستاوردی را که می‌خواست در قبال ایران کسب کرده و روی آن مانور دهد، به دست نیاورده است. این دستاورد وقتی ایجاد می‌شود که ترامپ با ایران مذاکره کرده و توافقی را به امضا برسانند که به نفع آمریکا و شامل خواست‌های حداکثری ترامپ باشد. ترامپ همزمان با روسیه نیز دگرگیزی لفظی دارد و روی غزه نیز متمرکز شده است. ترامپ نه در ایران و نه در غزه به دستاورد خاصی دست پیدا نکرده است.

حماس نیز زیر بار خواست ترامپ نمی‌رود چرا که شروطی دارد. حالاترamp مدعی دخالت ایران در مسائل حماس هم شده است. ترامپ انتظار دارد با این لفاظی‌ها ایران را تشویق به مشارکت در صلح غزه کند اما چون غرور و تکبر دارد با ادعاهای افرو، درخواست خود را مطرح می‌کند. افزون بر مسئله غزه، مسئله حوثی‌ها نیز وجود دارد که اسرائیل و آمریکا باید حل کنند.

این تحلیلگر ارشد سیاست خارجی در خصوص حملات برخی نمایندگان مجلس به تیم سیاست خارجی و درخواست‌های برخی از آنان در خصوص توقف همکاری با ژانوس انرژی اتمی بیان کرد: تصمیمات کلان نظام در مجلس گرفته نمی‌شود و با حرف این نماینده و آن نماینده نیز، تصمیم‌های سیاست خارجی کشور تحت تأثیر قرار نمی‌گیرد. این نوع رفتارها بیشتر، مصرف رسانه‌ای دارد.

البته متأسفانه بخشی از این نوع تندروی‌ها، خارج کشور دیده و شنیده می‌شود یا حتی روی این نوع رفتارها مانور داده می‌شود اما حقیقت این است که مسائل مهمی مثل سیاست خارجی یا مسائل هسته‌ای در شورای عالی امنیت ملی بررسی می‌شود و درباره آن تصمیم‌گیری می‌شود.

در نهایت نیز نباید نقش مهم رهبری در تعیین خط مشی‌های اصلی را نادیده گرفت.

وی افزود: فعلاً ژانوس امکانی ندارد که بعد از جنگ و بعد از اتفاقاتی که بین گروسی و ایران رخ داد، مثل سابق در ایران حضور داشته باشد اما ژانوس موظف است به خاطر آسیب‌ها و حملاتی که به مراکز هسته‌ای ایران وارد شد، این مناطق را کنترل کند.

چرا که این موضوع یک مسئله بین‌المللی است و آلودگی‌های رادیواکتیو نیز شوی بردار نیست.

بنابراین نمی‌توانیم وظایف ژانوس را انکار کنیم. دقیق‌تر بگوییم ما که نمی‌توانیم با جان کارشناسان هسته‌ای کشور خودمان که در این سایت‌ها حضور دارند بازی کنیم.

بازرسی‌های ژانوس نیز نسبت به گذشته تغییر کرده و در شورای عالی امنیت ملی مورد بررسی قرار خواهد گرفت و اگر احساس شود حضور بازرسان لازم و به صلاح است، اجازه داده می‌شود.

همانطور که ما انتظار داریم مسئله هسته‌ای ما به دیگر مسائل گره زده نشود، ما هم نباید این موضوع را به دیگر موضوعات سیاست خارجی (آنطور که یکی از نمایندگان مجلس مطرح کرده) گره بزنیم. با بگوئیم ما مذاکره نمی‌کنیم به شرطی که در غزه صلح شود.

قطعا مشارکت در صلح غزه ارزشمند است اما این که این دو موضوع را به هم گره بزنیم درست نیست و مخالف سیاست‌های اعلامی ما در قبال اروپا و آمریکا است و هر نماینده‌ای در این زمینه پافشاری کند، اشتباه می‌کند.

غلامعلی جعفرزاده در گفت‌وگو با «آرمان ملی»:

لایحه فضای مجازی

عامل تزلزل پایگاه اجتماعی

دولت بود

رسانه‌ها از ترس تبعات این لایحه باید سکوت می‌کردند

دولت در روند بررسی لایحه فضای مجازی پنهان‌کاری کرد

دوفوریتی «مقابله با انتشار محتوای خبری خلاف واقع در فضای مجازی» که از سوی دولت به مجلس ارائه شده بود، دولت اعلام کرد که تصمیم نهایی خود را بر پایه نظرات نخبگان و فعالان اتخاذ خواهد کرد. ظاهرا فشارها به قدری بر دولت سنگین بوده که سرانجام تصمیم به پس گرفتن این لایحه اعلام شد. «آرمان ملی» برای تحلیل و بررسی ابعاد و پیامدهای اجتماعی این لایحه با دکتر غلامعلی جعفرزاده ایمن‌آبادی نماینده ادوار مجلس شورای اسلامی گفت‌وگو کرد که در ادامه می‌خوانید.

آرمان ملی- احسان انصاری: لایحه جنجالی ۲۲ ماده‌ای که پس از جنگ ۱۲ روزه از سوی دولت به مجلس ارسال شده بود، در نهایت تصمیم به پس گرفتن آن رسمی شد. به باور منتقدان این همان طرح صیانت از فضای مجازی بود که توسط نمایندگان مجلس یازدهم تهیه شده بود و همان زمان نیز با حواشی و انتقادات زیادی همراه بود. منتقدان براین باورند که طرح فوق که ابتدا در هیات وزیران تصویب شد و بعد به مجلس رفت در ادامه طرح پیشین است و چالش‌هایی درباره آزادی بیان و دسترسی به اطلاعات را پدید می‌آورد. در پی انتقادها به لایحه

لایحه در دی ۱۴۰۳ از سوی قوه قضائیه به دولت ارائه شد اما تا ردیبهشت و خرداد ۱۴۰۴ که برای مجلس ارسال شد به هیچ وجه اراده‌ای برای اطلاع‌رسانی به مردم مشاهده نشد

قضاوت کند؟ بدون تردید نتیجه چنین روندی تأخیر حدود حداقل دوساله فراموشی افکار عمومی و سرد شدن جامعه نسبت به فساد است و هرگونه مسامحه و سهل‌گیری مطلوب فاسدان است. نکته قابل تأمل اینکه لایحه پیش‌بینی کرده بود که بخشی از فرآیند راستی‌آزمایی به مؤسسات خصوصی سپرده شود. مؤسساتی که نه زیر نظر مجلس‌اند نه به مردم پاسخگو و نه شفاف‌اند. این در حالی است که تجربه نشان

نکته قابل تأمل اینکه لایحه پیش‌بینی کرده بود که بخشی از فرآیند راستی‌آزمایی به مؤسسات خصوصی سپرده شود. مؤسساتی که نه زیر نظر مجلس‌اند نه به مردم پاسخگو و نه شفاف‌اند

داده بسیاری از این نهاد‌های به ظاهر خصوصی در عمل زیرمجموعه برخی نهادها هستند. چنین واگذاری منطقی نیست و یعنی خصوصی‌سازی سانسور و امنیتی کردن فضای رسانه با نهاد‌های پنهان از افکار عمومی.

پیامدهای اجتماعی این لایحه چه می‌توانست باشد؟ یکی از پیامدهای این لایحه تضاد با قانون سوت‌زنی و تهدید افشاکران فساد می‌توانست باشد. قرار بود با قانون سوت‌زنی مردم در صورت کشف فساد حمایت و پاداش دریافت کنند. این در حالی است که اگر این لایحه به قانون تبدیل می‌شد

آزربایی شما از لایحه اقدام علیه مطالب خلاف واقع در فضای مجازی چیست؟

در این لایحه مفاهیم و عباراتی وجود داشت که باید مورد تأمل و بررسی دقیق‌تری قرار می‌گرفت. از منظر تعاریف مبهم و مغایر با اصول متعدد قانون اساسی می‌بایست گفت واژگانی مانند خلاف واقع، تحریف اطلاعات و تشویش اذهان عمومی بدون تعریف روشن و دقیق حقوقی آمده‌اند و این ابهامات قطعاً زمینه‌ساز تفاسیر سلیقه‌ای می‌شده است. از سوی دیگر لایحه با اصول ۹۰، ۹۳، ۱۶۸ و ۲۲۴ قانون اساسی در تعارض بود. این وضعیت به ویژه با آزادی مطبوعات، ضرورت محاکمه علنی جرائم رسانه‌ای و پاسخگویی مسئولان در برابر مردم مشهود است. همچنین این لایحه با وجود قوانین فعلی مانند قانون مطبوعات و قانون جرایم رایانه‌ای فاقد ارزش افزوده حقوقی و نوآوری اجرایی بوده و صرفاً ابزار جدیدی برای اعمال فشار می‌شد. البته در این زمینه اشکالات رفتاری نیز می‌توان مشاهده کرد که مهم‌ترین آن پنهان‌کاری دولت بوده است. لایحه در دی ۱۴۰۳ از سوی قوه قضائیه به دولت ارائه شد اما تا اردیبهشت و خرداد ۱۴۰۴ که برای مجلس ارسال شد به هیچ وجه اراده‌ای برای اطلاع‌رسانی به مردم مشاهده نشد. دولت و معاونت حقوقی به جای شفاف‌سازی سکوت کردند و فرصت نقد کارشناسان، اصلاح نخبگان و همراه‌سازی جامعه را از دست دادند. من فکر می‌کنم این پنهان‌کاری با ادعای دولت گفت‌وگو و عقلانیت تناقض آشکار داشته و نوعی فرار از پاسخگویی تلقی می‌شود.

یکی از اشکالاتی که به این لایحه وارد می‌شد نحوه تشخیص مطالب واقع و خلاف واقع بود. دولت چگونه می‌خواست در چنین شرایطی این لایحه را اجرا کند؟

در کمال تعجب لایحه مسئولیت راستی‌آزمایی صحت اخبار را به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی سپرده بود. در واقع اتفاقی که رخ داد این بود که نهاده‌ای که در تمام دولت‌ها درباره مسائل مربوط به ممیزی و... شناخته شده داور صداقت روزنامه‌نگاران و خبرنگاران شده بود، وزارت ارشاد فاقد تخصص در راستی‌آزمایی، فاقد بی‌طرفی سیاسی و از منظر افکار عمومی بد سابقه‌ترین مرجع در حوزه آزادی بیان است. از سوی دیگر در حالی که قوه قضائیه، دیوان محاسبات و سازمان بازرسی هنوز از عهده رسیدگی به پرونده‌هایی چون چای دیش، سیسمونی گیت یا خانه‌های نجومی برنیا آمده‌اند چگونه انتظار می‌رفت نهاد راستی‌آزمایی در چند روز درباره صحت یک افشاکری

محسن پاک آئین مطرح کرد:

تعلیق فعال سازی مکانیسم ماشه تأخیر در تحقق حقوق ماست

ما را نپذیرد و ژانوس نیز تفاهم‌نامه را با ما امضا نکند. آن زمان ایران چه اقداماتی باید انجام دهد، اظهار کرد: بالاخره مسئولان سیاست صلح‌آمیز از ارزی هسته‌ای بوده رابرسی می‌کند و دست ما خالی نیست. اگر احساس کنیم که به ما ظلم می‌شود و حقوق ما نادیده گرفته می‌شود، گزینه‌هایی مختلفی وجود دارد که حتماً با نظر مسئولین اعمال خواهد شد.

آمریکا به دیپلماسی خیانت کرد

این تحلیل‌گر سیاست بین‌الملل در خصوص اظهار نظر‌ها مبنی بر اینکه مذاکرات یا اروپایی فایده‌است و باید گفت‌وگو مستقیم با آمریکا داشته باشیم، تأکید کرد: ما که از گفت‌وگو رویگردان نبوده‌ایم، ما با آمریکا مذاکره کردیم و این آمریکا بود که ادامه نداد. نه تنها ادامه نداد، بلکه در آستانه دور ششم مذاکره، رژیم صهیونیستی را تشویق به حمله به ایران کرد و بعد هم خودش به کشور ما تجاوز کرد. به نظر من، این سوال باید از آن طرف پرسیده شود، باید از آمریکایی‌ها پرسید که چرا علیرغم اینکه رئیس‌جمهور شما اعلام می‌کند که آماده مذاکره با ایران است، اینگونه از مذاکره فرار می‌کنید، آن را تخریب می‌کنید و به دیپلماسی خیانت می‌کنید. به نظر من، پاسخی که ما داریم، روشن است.

سفر نمایندگان ژانوس به ایران یعنی**ما علاقمند به ادامه ارتباط هستیم**

پاک آئین اضافه کرد: با وجود همه‌ی این مسائل ما آمادگی خود را برای پذیرش هیئتی از ژانوس اعلام کرده‌ایم و قرار است برای نحوه ارتباط و گفت‌وگو‌ها با ژانوس، شیوه‌نامه‌ای طبق مفاد مصوبه مجلس شورای اسلامی از سوی مسئولین تهیه شود. اما با وجود بی‌اعتمادی جدی به ژانوس و نارضایتی عمیق از عملکرد ژانوس و به خصوص آقای رافائل گروسی، ما قبول کردیم که هیئت نمایندگان ژانوس را بپذیریم. این نشان دهنده این است که ما علاقمند به ادامه ارتباط خود با ژانوس هستیم. این دیپلمات با تجربه کشورمان در پاسخ به این سوال که اگر اروپا شروط

بدهند تا برای اینکه ما به قول آن‌ها به تعهدات خودمان عمل کنیم، محسن پاک آئین گفت: این به نظر من یک تحمیل دیگر است. زیرا مادر مهرماه باید طبق قانون به حق خود برسیم. اینکه این‌ها می‌خواهند این موضوع را عقب بیندازند، به معنای به تأخیر انداختن تحقق حقوق ماست. من اعتقاد دارم که باید به طور جدی با اروپا صحبت کنیم و آن‌ها را متقاعد کنیم که حق ما را تأمین کنند و به دنبال ترفندهایی مانند تمدید مهلت نباشند، چرا که ممکن است دوباره یک دور باطل را طی کنیم و حقوق ما تأمین نشود.

این کارشناس ارشد مسائل بین‌الملل با بیان اینکه ما همیشه علاقه‌مند بودیم که با ژانوس در

سفیر سابق ایران در جمهوری آذربایجان در رابطه با سناریوهای پیش‌روی ایران در خصوص مذاکره با اروپا و آمریکاواره حل آغاز همکاری‌ها با ژانوس بین‌المللی انرژی اتمی اظهار داشت: در رابطه با مکانیزم ماشه و عملکرد اروپایی‌ها به‌رغم اینکه خودشان در پایبندی به تعهداتشان اصولاً کاملاً بوده‌اند و قصور کردند، آمریکا را هم نتوانسته‌اند متعهد کنند و در این مرحله سعی دارند با ترفندهایی، حق ایران را ضایع کنند.

یکی از این ترفندها، به تعویق انداختن مکانیزم ماشه است یعنی یک فرصت به مدت پنج یا شش ماه

یادداشت

کارت زرد به وزیر یا نقره داغ کردن فرهنگ؟

حسین فره

کارشناس فرهنگی

روز سه‌شنبه مجلس به سیدعباس صالحی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی کارت زرد داد، دلایل این اخطار هر چه بود، اما هدفی بجز نقره داغ کردن حضور اندک اهل فرهنگ نداشت. این اقدام هشداری است به اندک هنرمندان خانه‌نشین که آماده بازگشت به عرصه شدن تاصدا ی تکرر فکری و فرهنگی جامعه ایران باشند. مشکل آقایان نماینده دقیقاً کجاست؟ عدم تولید آثار فاخر؟ اگر کمی دست‌اندرکار هنر بودند، می‌دانستند که تولید انیمیشن و به قول آقای توسلی کارتون فاخر زبان خارجی نه خم‌رنگری است و نه شیشه‌مذاب که با فوتی بالا نیاید. اینکه در برنامه هفتم آمده است که باید این آثار ساخته شود، یک طرف ماجرا است، اینکه تکنولوژی ساخت و امکانات و نیروی تربیت شده انسانی خلاق وجود دارد، یک طرف دیگر ماجراست. در طول سال‌های گذشته که تکنولوژی ساخت انیمیشن به عنوان یک ژانر تولید در کشور مطرح شده است و انیمیشن بلند سینمایی ساخته شده، تعداد آثار در تمام این سال‌ها به عدد هفت هم نمی‌رسد، پس چطور توقع می‌رود که یک وزیر در طول یازده ماه حداقل ۵ انیمیشن ساخته باشد. این نشان می‌دهد که دعوا جای دیگری است و هنر و انیمیشن و اثر فاخر، بهانه‌ای برای حمله به یک عملکرد است که شاخص‌هایش برایشان مطلوب نیست. سربل فاخر (اگر ساخت آن وظیفه وزیر فرهنگ باشد) چطور باید تولید شود؟ آقایان با معنای فاخر رانمی‌دانند و یا در جریان تولید نیستند. نمی‌خواهم به آثاری همچون «هراردستان» زندیاد علی حاتمی اشاره کنم که چه مسیر غریبی را طی کرد و ساخته شد یا سربل «کوچک جنگلی» که از ناصر تقوایی گرفته شد و کسی دیگر آن را به پایان برد. کافی است آقایان به ساخت سربل‌های داوود میرباقری نگاهی کنند. از پیش تولید و تولید سربل «سلمان فارسی» چند سال می‌گذرد و هیچ میزان برای آن هزینه شده است؟ آقایان از هزینه‌ها و سال‌های تولید سربل‌های همچون «مختارنامه» خبر دارند؟ ابراهیم حاتمی‌کیا چهار سال روی سربل «موسی کلیم...» کار کرده است و اسمال یک نسخه سینمایی آن را ارائه کرد. مطابق اطلاعات عمومی موجود، حاتمی‌کیا برای این فیلم ۶۱۹ هزار دلار هزینه کرده است. توجه داشته باشید که حاتمی‌کیا بخش بزرگی از کار را در استودیو و با تکنولوژی Virtual Production (تولید مجازی) ساخته است و اگر قرار بود تمام این فیلم را در فضا‌های واقعی بسازد، قیمت تمام شده اثر سر به فلک می‌کشید. حالا یک وزیر چطور می‌توانسته است در ۱۱ ماه ۲۰ اثر فاخر را تولید کرده و به نمایش هم بگذارد؟ آقایان نماینده به وضوح نشان داده‌اند که دوره مطلوبشان وزیر و وزارت‌ی است که در دوره سه ساله دولت سیزدهم، جامعه هنری تجربه کرد. منظورشان حضور عده‌ای اندک از هنرمندان است که در همه سازمان‌های حکومتی و دولتی حضور دارند و پیش از این بود که‌های خوبی هم می‌گرفتند تا آثار متوسط بسازند. از نظر آقایان اثر فاخر هم آثاری است که بدون دقت هنری و با بودجه کلان ساخته شده و مخاطبی هم نداشته و اگر هم داشته به لطف اتوبوس‌های مدرسه و ادارات بوده است. سینمای دوره سه ساله دولت سیزدهم روبروی چشم همه است، بجز حذف و سانسور آثار و خانه‌نشین کردن هنرمند، عایدی دیگری نداشت. همان دولت هنگامی که پس از حادثه تلخ و زنیابار که منجر به درگذشت مهسا امینی شد، یک نسخه داشت، مجوز پشت مجوز برای کنسرت‌های پاپ و آثاری که کیلومترها با هنر فاخر موسیقی فاصله داشت و ارکان پشت ارکان به فیلم‌های کم‌مایه کمدی. (قطعا مخالف هیچ کدام نیستیم و حضور سلاطین هنری حق همه کسانی است که به هنر مشغول هستند، تشخیص خوب و بد هم با مردم است و طیفی از هنرمندان و منتقدانی که سازمان یافته برای حذف اثر و هنرمندی نمی‌کوشند. حمایت دولت و نهاد‌های عمومی همچون همه جای دنیا باید مختص فرهیختگان و هنرمندان برجسته ملی و خلاق و نخبه مورد تأیید جوامع و اصناف هنری باشد تا هنر ملی و فرهنگی و باشکوه زنده بماند و وزیر آواز فرهنگ عامه پسند از بین نرود و هنر ناب جایی برای حیات داشته باشد). در دوره دولت سیزدهم آقایان نماینده هیچ اعتراضی به آن روند نداشتند؛ اما به کوچکنترین اقدامات این وزارتخانه که به دنبال حداقل گشایش هاست، معترض شده‌اند. فتح... توسلی نماینده کیبود از هنگ در سخنرانی خود در مجلس به وزیر حمله می‌کند که می‌دانید فیلم پیرپسر چه بر سر جوانان می‌آورد؟ حمله به این نوع سینما مسئله آقایان است. نمایندگان تنوع و تکرر فرهنگی جامعه را نمی‌پندگی نمی‌کنند و آن نماینده یک فکر را دنبال می‌کند و نگاه خارج از آن رانمی‌پسندند و به دنبال حذف آن هستند. مسئله این نیست که پیرپسر فیلم ویژه‌ای است یا کسی نباید مخالف آن باشد، اینکه بعد از ارکان پیرپسر فیلم زن و بچه سعید روستایی به ارکان رسیده است و احتمال دارد، دیگر فیلمسازان هم آثاری بسازند و تنوع زیست و فکر جامعه ایرانی در سینما تیلجی یی‌دکند؛ آقایان را آزار ده است.

خبر

محمد مهاجری:

اصلاحات متنی نیست که بر سر مردم گذاشته شود

یک فعال سیاسی اصولگرا با اشاره به پست اخیر ولایتی درباره لزوم برخی تغییرات گفت: هیچ اصلاحاتی، ناگهانی صورت نمی‌گیرد. اصلاحات یک امر ذهنی است. ابتدا باید ذهن حاکمیت باید به این نتیجه برسد که باید یک سری تغییرات و اصلاحات را انجام دهد. وقتی حاکمیت به لحاظ ذهنی این موضوع را پذیرفت، می‌تواند با مشارکت مردم روش‌های اجرای این اصلاحات را بیابد. محمد مهاجری افزود: در واقع منظور اتفاقاتی است که باید سال‌ها قبل می‌افتاد، شاید بیست یا بیست و پنج سال پیش باید اتفاق می‌افتاد، اما به خاطر ملاحظات به تعویق افتاده بود. اکنون مشخص شده که این تأخیرهای طولانی که داشتیم تنها هزینه‌هایی برای ما به همراه داشته است. وی ادامه داد: نیازهای جامعه امروز کاملاً متفاوت است و نیازهای امروز با نیازهای او، سه، پنج یا ده سال قبل با حتی با نیازهای چند ماهه قبل تفاوت کرده است. مهاجری تصریح کرد: امروزه مردم به دنبال این هستند که حاکمیت به آن احترام بگذارد و آن‌ها را جدی بگیرد. اصلاحات متنی نیست که بر سر مردم گذاشته شود، امتیازی نیست که حکومت به مردم بدهد بلکه حق است که مردم دارند و حاکمیت به عنوان منتخب ملت وظیفه‌اش اجرای آن است.